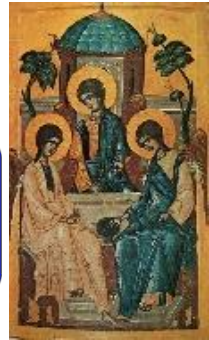

Oecumenisch Meditatief Avondgebed 22 februari 2023

Thema: De tunnel en het Licht

Voorganger: Petra Kolb

[Aanhef \(blz. 12\): Wees hier aanwezig](#)

Welkom en korte toelichting op het thema

[Lied nr. 2: Dona nobis pacem](#)

Bijbeltekst bij het thema uit Marcus 9;

“Voor hun ogen veranderde Hij van gedaante, en zijn kleren werden schitterend wit, zoals geen bleker op aarde ze maken kan.”

[Lied nr. 4: Crucem tuam](#)

1e deel van de toelichting

Het lichtende tafereel van de gedaanteverwisseling op de berg staat in een donkere lijst.

Jezus is na afloop nauwelijks beneden of hij wordt aangeklampt door de vader van een jongen die aan vallende ziekte lijdt. Het doek van de schilder Rafael; “Gedaanteverandering” laat het contrast op aangrijpende wijze zien; op het onderste gedeelte

zien we een bleke jongen tussen zijn radeloze ouders, en op het bovenste gedeelte het glorieus stralende lichaam van Jezus dat zich hemelwaarts beweegt.

Donker klinkt wat Jezus zegt voordat Hij de berg op gaat; dat de Mensenzoon veel zal moeten lijden en ter dood gebracht moet worden. Petrus protesteert, want dat was niet de afspraak. "Hoe kan God toelaten dat zijn geliefde Zoon moet lijden?"

Wie stelt die vraag niet af en toe, niet uit ongeloof, maar juist omdat je gelooft. Als je niet gelooft kan kanker "gewoon" een fout geprogrammeerde celgroei zijn en een vliegcrash "gewoon" een technisch mankement.

Maar wat als je gelooft in een God die alles goed gemaakt heeft?

Lied nr. 23: Oculi nostri

2e deel van de toelichting

Als je gelooft, blijf je worstelen met de vraag naar het "waarom", ook als de zwarte doos gevonden is en de vraag naar het "hoe" beantwoord is. Dat die vraag je blijft achtervolgen is niet zo verbazingwekkend. Je bent in goed gezelschap. Het zijn niet de ongelovigen, maar juist de hartstochtelijke gelovigen die roepen; "Waarom?" Mozes, Elia, Job, Jeremia en de psalmist en ook Jezus zelf; Eli Eli Lama sabachtani – "Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij in de steek gelaten? (Marcus 15).

Het visioen op de berg geeft geen antwoord op deze kreet, maar het laat wel iets zien van het "waartoe" van het lijden, en waar het ons heen leidt.

Even zien we het eind van de tunnel en verschijnt Jezus in het licht van Pasen, "in zijn kleren schitterend wit". Even klinkt de stem; "Dit is mijn Geliefde Zoon; luister naar Hem".

Ook als ik in het duister zit, is niet alles duister.

Ook als ik sprakeloos ben, is niet alles verstomd. Misschien hoor ik het

Woord pas, als ik geen woorden meer heb, en moet ik eerst de tunnel in om het Licht te zien.

[Lied nr. 53: Bleibet hier](#)

Stilte

Voorbeden met als [acclamatie nr. 32: Gospodi Pomilui](#)

[Lied nr. 135: Voici Dieu qui vient a mon secours](#)

Avondgroet

De zachte krachten zullen zeker winnen in het eind, _dit hoor ik als een innig fluisteren in mij; zo het zweeg, zou alle licht verduisteren, alle warmte zou verstarren vanbinnen.

De machten die de Liefde nog omkluisteren, zal zij, voortschrijdend, overwinnen dan kan de grote zaligheid beginnen die we als onze harten aandachtig luisteren.

In alle tederheden ruisen horen als in kleine schelpen de grote zee.

Liefde is de zin van 't leven der planeten en mensen en dieren;
er is niets wat kan storen het stijgen tot haar.

Dit is het zekere weten; naar volmaakte Liefde stijgt alles mee.

Henriette Roland Holst (1869-1952)

[Slotlied nr. 71: In the Lord](#)

Ik wens iedereen alle goeds voor deze 40 dagen tijd;
in aanloop naar Pasen!

En er is koffie en thee in het parochiecentrum;
iedereen is van harte welkom!

Petra Kolb